

Arrest

nr. 84 276 van 5 juli 2012
in de zaak RvV x / IV

In zake: x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 3 juli 2012 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris van 30 juni 2012 houdende de terughrijving en tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 juli 2012 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat HAYFRON-BENJAMIN, die *loco* advocaat K. NGALULA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Verzoekende partij, komende uit Douala, wordt op 30 juni 2012 bij de grensdoorlaatpost op de luchthaven van Zaventem tegengehouden.

1.2 Op 30 juni 2012 wordt haar een beslissing tot terughrijving en een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats betekend. Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

In het verzoekschrift vraagt de verzoekende partij dat de procedure in de Franse taal wordt gevoerd.

Overeenkomstig artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het rondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen vreemdelingenwet (hierna: de vreemdelingenwet) worden de beroepen, behoudens wanneer de taal van de procedure bepaald is overeenkomstig artikel 51/4 van dezelfde wet, voor de Raad behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten. Artikel 39/14 van de vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat, aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State, deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten, verplicht de Raad van State en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging wordt gevorderd. De beslissingen waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging gevorderd wordt, zijn immers steeds afkomstig van overheden die onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Gelet op het voorgaande en het feit dat de bestreden beslissingen door het bestuur werden genomen in het Nederlands – uitgezonderd de beslissing tot vasthouden waarvoor de Raad zoals navolgend blijkt zonder rechtsmacht is – dient de Nederlandse taal als proceduretaal door de Raad te worden gehanteerd.

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering gericht tegen de beslissing tot vasthouding

Wat de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats betreft, is overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de vreemdelingenwet een beslissing tot vasthouding in een bepaalde plaats enkel aanvechtbaar bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van deze beslissing.

Het beroep ingesteld tegen de beslissing van vasthouding is derhalve onontvankelijk.

4. Over de ontvankelijkheid van de vordering gericht tegen de beslissing tot terugdrijving

De Raad stelt vast dat verzoekende partij op 30 juni 2012 een asielaanvraag heeft ingediend waardoor de beslissing tot terugdrijving niet ten uitvoer kan worden gebracht zonder behandeling van de asielaanvraag.

Verzoeker heeft, naar aanleiding van zijn asielaanvraag van 30 juni 2012, een beslissing tot binnenkomstweigering met terugdrijving - asielzoeker betekend gekregen, dit in toepassing van artikel 72, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, waar verwezen wordt naar artikel 52/3, § 2 van de vreemdelingenwet.

Uit artikel 52/3, § 2 van de vreemdelingenwet volgt dat het in artikel 50ter bedoelde geval de gemachtigde eveneens onmiddellijk beslist bij het indienen van de asielaanvraag dat de vreemdeling niet toegelaten wordt tot het grondgebied en dat hij wordt teruggedreven.

Uit de voorbereidende werken blijkt dat het uitgangspunt is dat slechts een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, of nog, een beslissing van weigering van toegang tot het grondgebied met beslissing tot terugdrijving genomen wordt op het ogenblik dat de asielaanvraag van de onregelmatige vreemdeling afgewezen wordt. Afwijking op deze regel betreft ondermeer de

situatie van een asielzoeker aan de grens, waar een beslissing tot weigering van binnenkomst met terugdrijving getroffen wordt op het ogenblik dat vaststaat dat de binnenkomst van de vreemdeling moet geweigerd worden omwille van technische motieven (niet de nodige binnenkomstdocumenten, onduidelijk reismotief...). In dit kader heeft de Raad van State erop gewezen dat de maatregel niet uitgevoerd kan worden zolang de procedure ter behandeling van de asielaanvraag door het CGVS loopt (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2478/001, 103).

Uit dit alles volgt dat de tenuitvoerlegging van de terugdrijvingsmaatregel geschorst is tijdens het onderzoek van de asielaanvraag, hetgeen ook uitdrukkelijk gesteld wordt in de beslissing tot binnenkomstweigering met terugdrijving - asielzoeker van 30 juni 2012.

Onderhavig beroep gericht tegen de beslissing tot terugdrijving is derhalve voorbarig zodat dient besloten te worden tot niet ontvankelijkheid van de vordering.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet, zal de beslissing over het rolrecht of de vrijstelling van het rolrecht desgevallend worden onderzocht in een later stadium van de procedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. BIEBAUT